

चिकित्सकौ, 'इन्द्रेण', 'सयुजा' सहवर्त्तमानौ, 'युजा' परस्परमपि संयुक्तौ । ईदृशौ यौ देवौ, यच्च 'जगती छन्दः', योऽपि शकट-
वहनचमो 'गौः', एते देवाः 'इन्द्रियम्', 'वयः', च 'दधुः' ॥

अथाष्टमीमाह । "तिस्र इडा सरस्वती भारती मरुतो
विशः [३] । विराट् छन्द इहेन्द्रियम् । धेनुर्गौर्न वयो दधुः" इति । 'सरस्वती' 'इडा' 'भारती', च अष्टमप्रयाजदेवताः, 'तिस्रः'
याः सन्ति, येऽपि देवानां मध्ये 'विशः', 'मरुतः', यदपि
'विराट् छन्दः', नवप्रसूतिका 'गौः', अपि या विद्यते । एते
देवाः 'इह' कर्मणि, 'इन्द्रियम्', 'वयः', च 'दधुः' ॥

अथ नवमीमाह । "त्वष्टा तुरीयो अद्भुतः । इन्द्राग्नी पुष्टि-
वर्द्धना । द्विपाच्छन्द इहेन्द्रियम् । उक्षा गौर्न वयो दधुः" इति ।
'त्वष्टा', नवमप्रयाजदेवः, स च 'तुरीयः' शीघ्रप्राप्तिमान्, 'अद्भुतः'
आश्चर्यविग्रहः, तादृशो यो देवः, यौ च 'पुष्टिवर्द्धना' पुष्टिं
वर्द्धयितारौ तौ 'इन्द्राग्नी', यदपि 'द्विपात्' पादद्वयोपेतो 'उक्षा
गौर्न' सेचनसमर्थौ गौरपि यौ विद्येते, ते देवाः 'इह' कर्मणि
'इन्द्रियम्', च 'वयः', च 'दधुः' ॥

अथ दशमीमाह । "शमिता नो वनस्पतिः । सविता प्रसुवन्
भगम् । ककुच्छन्द इहेन्द्रियम् । वशा वेहद्गौर्न वयो दधुः" इति ।
'वनस्पतिः', दशमप्रयाजदेवः, स च 'नः' अस्माकं, 'शमिता' सर्व्व-
पद्रवशमनहेतुः, तादृशो यो देवः, यश्च 'सविता', 'भगं' सौभाग्यं
'प्रसुवन्' प्रेरयन्, वर्त्तते, 'गौर्न' गौरपि, 'वेहत्' गर्भघाती सती
'वशा' बन्ध्या या विद्यते, एते देवाः 'इन्द्रियं', 'वयः', च 'दधुः' ॥